

POLITICA

Federației pentru Protecția Animalelor și Mediului

1.Introducere

A.Obiectivele FPAM

Obiectivele FPAM sunt acelea de a promova bunăstarea tuturor animalelor și de a preveni și/sau reprimă cruzimile față de acestea. De a realiza toate demersurile legale, pe care le consideră oportune și necesare, pentru realizarea acestor obiective, așa cum au fost menționate în Statutul FPAM.

B.Misiunea

FPAM este o organizație neguvernamentală de caritate, ce are în componență asociații și fundații cu aceleași obiective, care promovează bunăstarea și protecția animalelor și mediului înconjurător. Prin acțiunile promovate, va încerca să reducă suferința animalelor și distrugerea, prin diferite acțiuni și metode a mediului.

FPAM dorește să-și îndeplinească misiunea prin:

- Realizarea unor filiale regionale, naționale și internaționale puternice, dedicate furnizării de servicii publice, oferind bunăstare și protecție animalelor precum și întărirea legislației specifice;
- Să lucreze neîncetat pentru a reduce impactul dăunător al acțiunilor omului asupra animalelor și mediului prin educație, campanii și aplicare a eticii, științei și legii;
- Să mențină cel mai înalt nivel de eficiență, afectivitate și integritate privind bunăstarea animalelor și mediului.

C.Viziunea FPAM

FPAM lucrează pentru o lume în care toți oamenii vor înțelege să respecte, să tolereze și să trăiască în armonie alături de animale și într-un mediu sănătos, considerând că:

- toate animalele au drepturi;
- mediul înconjurător este sacru;
- necunoașterea și desconsiderarea acestor drepturi l-au condus și continuă să-l conducă pe om să comită crime contra naturii și a animalelor;
- recunoașterea de către specia umană a dreptului la existență a celorlalte specii animale constituie fundamentul coexistenței speciilor în lume;
- genocidul împotriva animalelor și a mediului înconjurător este practicat de către om și amenință să fie perpetuat,
- respectarea animalelor și mediului, de către om, este în strânsă legătură cu respectarea omului de către om;
- educația trebuie să cultive încă din copilărie observarea, înțelegerea, respectarea și dragostea față de animale și mediu, conform principiilor consemnate în Declarația Universală a Drepturilor Animalelor, proclamată în

1978 și modificată în formulare de Liga Internațională a Drepturilor Animalelor în 1989.

D.Principii generale

Principiile generale ale FPAM provin din evidența științific fundamentată și extinsă bazată pe faptul că atât vertebratele cât și nevertebratele sunt ființe sensibile la durere și iritare.

FPAM consideră că, dacă există o îndoială *dacă animalele suferă sau nu*, beneficiul îndoielii trebuie să fie oferit animalelor.

Astfel de principii preventive sunt acceptate în sens larg de legea internațională.

Durerea semnificativă și suferințele pot fi cauzate de răniri, boli, sete, foame, subnutriție, condiții climatice neadecvate și prin plictiseală, frică, teamă și frustrare a comportamentului social sau de altă natură. Aceste efecte sunt adesea intensificate de menținerea animalelor în cuști și alte metode amenințătoare, restrictive, anormale sau nestimulante.

FPAM va face tot ceea ce poate pentru a reduce suferința animalelor prin influențarea schimbării legislative sau adoptarea unor standarde stabile, atent monitorizate și întărite ce au ca scop bunăstarea animalelor și mediului.

FPAM consideră că este important să protejezi interesele animalelor individual iar responsabilitatea acestui lucru se află la noi, specia umană.

În ceea ce privește aria actuală, FPAM acordă prioritate acelor animale care suferă mai mult, considerând că totalitatea celor care suferă poate fi la fel de importantă ca numărul celor care îndură.

E.Politica FPAM

Consiliul de administrație al FPAM realizează aceste politici care vor „ghida” activitatea și acțiunile FPAM. Aceste politici care vor fi revizuite continuu, în funcție de dinamica socială și impactul momentului, vor sta la baza viziunilor FPAM în ceea ce privește felul în care sunt tratate animalele și mediul înconjurător. Acestea doresc să ofere un ghid pentru acțiunile ulterioare și să încurajeze o atitudine de compasiune pentru animale, în general. Acest ghid stabilește politica FPAM și acolo unde este necesar explică motivul pentru care are anumite viziuni.

2.Biotehnologie

2.1 Inginerie genetică

FPAM se opune manipulării constituției genetice a animalelor care poate cauza durere, suferință, teamă sau iritare.

FPAM consideră că realizarea animalelor modificate genetic, pentru eventuale scopuri în știință, medicină și agricultură, are serioase implicații etice în ceea ce privește bunăstarea și protecția animalelor.

În mod particular, FPAM se ocupă de suferințele cauzate atât animalelor modificate genetic cât și celor utilizate în producerea acestora.

Este recunoscut faptul că cercetarea în ceea ce privește animalele modificate genetic și alte organisme funcționează de mai multă vreme și par capabile să crească decât să descrească în viitorul apropiat.

FPAM se străduiește să asigure, acolo unde au loc modificări genetice sau lucrări de asociere, întreaga considerare și grijă, în ceea ce privește bunăstarea animalelor și aspectele etice pentru producerea și utilizarea animalelor modificate genetic.

2.2 Patentare

2.2.1. FPAM se opune „patentării” animalelor

FPAM consideră că patentarea animalelor reduce valoarea intrinsecă a acestora și o retrogradează la „inventie științifică”, iar acest lucru încurajează viziunea faptului că animalele sunt doar unelte de laborator mai mult decât ființe sensibile capabile de suferință.

Mai mult, FPAM consideră că stimulentele financiare implicate în patentarea animalelor pot depăși stimulentele de bunăstare.

3. Animalele de companie

3.1. Deținere responsabilă

FPAM consideră că cei care dețin animale trebuie să aibă facilități, timp, mijloace materiale și nivel de interes pentru a asigura standardele de satisfacție, grijă pentru animale și angajament pe termen lung.

FPAM se opune oricărui „principii” care pot cauza suferință pentru animalele menționate.

Facilitățile, în unele case, nu sunt potrivite pentru deținerea anumitor animale iar circumstanțele personale pot face dificile, dar nu imposibile, proviziile adecvate pentru animalele de companie.

Din punctul de vedere al bunăstării animalelor, animalele închise în cuști nu sunt bune animale de companie. Constituie un aspect special faptul că multe păsări și mamifere mici sunt păstrate în cuști ce sunt prea mici pentru speciile precizate. Acest lucru poate să contravină normelor de viață privind animalele sălbatice, și trebuie a se oferi cuști care să permită păsărilor să-și întindă aripile în toate direcțiile.

Trebuie avut în vedere faptul că un deținător poate avea atâtea animale de companie pentru care poate asigura bunăstarea acestora și atenția cuvenită.

Numărul mare de animale de companie ar putea, la un moment dat, să aibă efecte negative asupra atenției ce li se acordă și bunăstarea acestora.

3.2. Cumpărarea unui animal

FPAM pledează pentru ca toate animalele să fie achiziționate din locul unde s-au născut sau de la un centru de animale (adăposturile organizațiilor de protecție). Achiziționarea animalelor din magazine pentru animale de companie, grădini zoologice sau rezervații pot duce la impulsul de a cumpăra fără a observa responsabilitățile apartenenței animalelor. Animalele exotice cum ar fi șerpii, șopârlele adesea sunt purtătoare de boli, este foarte dificil să ai grijă de acestea și rareori sunt oferite cu facilități adecvate.

Acestea nu sunt potrivite ca animale de companie.

3.3. Controlul populației și creșterea animalelor

FPAM pledează pentru sterilizarea/castrarea câinilor și pisicilor domestice alții/altele decât cei/cele cu deținător, ca o parte importantă a apartenenței responsabile, în deplină concordanță cu Raportul Tehnic al Comitetului de Experți pentru prevenirea rabiei al OMS nr. 824, Geneva 1992, care prevede:

„Cercetările conduse de O.M.S. între 1981 și 1988, în cadrul programului A.G.F.U.N.D/O.M.S., de luptă împotriva rabiei umane și canine din țările în curs de dezvoltare, au relevat faptul că programele de eliminare a câinilor (care prevăd prinderea și eutanasierea câinilor de pripas) sunt atât ineficiente cât și costisitoare” (p33)...”Nimic nu dovedește că eliminarea câinilor ar fi avut vreodată un impact semnificativ asupra densității populației canine sau asupra propagării rabiei” (p34)...”În spiritul viziunilor științifice fundamentate, exprimate pe plan național și internațional programele de „prindere și eliminare” a câinilor fără stăpân sunt considerate ineficiente pe termen mediu și lung, deoarece nu atacă originea problemei, care este ritmul ridicat al reproducerii și abandonului”...”În concepția promovată - controlul populației canine - se bazează prioritar pe sterilizări, vaccinări (implicând înregistrări și marcaj) plus educație și supraveghere”.

Metodele de control hormonal sunt disponibile la femele – câini și pisici – dar utilizarea îndelungată poate aduce riscul efectelor nedorite și uneori există dificultăți în ceea ce privește dozele și timpul de administrare.

- FPAM se opune creșterii animalelor care produc schimbări în forma corpului sau funcții care se opun sănătății și calității vieții;
- FPAM se opune hibridizării speciilor sălbatice cu animale domestice în scopul realizării unor tipuri noi de animale de companie;
- FPAM se opune deținerii și creșterii iresponsabile a câinilor și pisicilor, alte mamifere sau animale exotice atât pe domeniul public, privat cât și în cel comercial;
- FPAM se opune creșterii animalelor de companie pentru exportul către laboratoare pentru experimente, instituții de învățământ sau laboratoare unde animalele sunt modificate genetic, precum și folosirii acestora pentru piele, blană, carne, exploatare sexuală, etc;
- FPAM se opune creșterii animalelor de companie pentru exportul către locurile care duc lipsă de o legislație adecvată pentru bunăstarea și protecția acestora;
- FPAM consideră că stabilimentele pentru creșterea animalelor trebuie inspectate în mod regulat și că identificarea animalelor trebuie să fie făcută de deținători (crescători).

Reducerea numărului cățelușilor și pisicuțelor este prima componentă în realizarea problemelor privind animalele fără stăpân (rătăcite/nedorite).

Deținătorul/crescătorul de animale trebuie să aibă prima responsabilitate în evitarea acestor probleme. Reproducerea excesivă poate cauza suferință atât la mamă cât și la pui. Îndepărtarea acestora de mama și de locul nașterii la vârstă fragedă crește riscul de pericole semnificative.

Reproducerea excesivă poate face rău și proprietarilor.

3.4. Înregistrarea câinilor

FPAM este convinsă că un program finanțat și organizat în mod adecvat pentru a controla animalele nedorite și abandonate este o parte fundamentală a responsabilității guvernamentale și trebuie să includă prevederile pentru identificarea și înregistrarea naționalității câinilor.

Înregistrarea câinilor, care include crotaliere sau microcipare, este necesară, în cazul în care responsabilitatea bunăstării și controlului populației canine trebuie să aparțină deținătorului.

Înregistrarea câinilor poate ajuta la stabilirea apartenenței (deținătorului) câinilor răătăciți, abandonati precum și la verificarea cazurilor de cruzime (abandon, lupte de câini, trafic de animale, etc).

O manoperă promoțională, privind înregistrarea trebuie să fie o componentă esențială pentru încurajarea sterilizării/castrării animalelor de companie fapt ce contribuie la reducerea numărului de animale nedorite născute în fiecare an. Un sistem similar de acceptare și marcaj permanent (microcip), pentru pisici și alte animale de companie, este de dorit.

3.5. Mutilări chirurgicale

FPAM se opune mutilărilor animalelor în scopuri cosmetice.

Următoarele procedee nu sunt în avantajul animalelor, în nici un fel, și în multe cazuri poate fi dăunător în ceea ce privește sănătatea, bunăstarea și protecția animalelor.

- Tăierea cozii animalelor;
- Jupuirea pieilor câinilor;
- Cuparea urechilor la câini;
- Tăierea unghiilor la pisici.

Aceleași principii se aplică și altor specii de animale.

3.6. Carantina

FPAM acceptă principiul unei intrări controlate, fără carantină, a animalelor nepurtătoare de rabie din acele țări ale Uniunii Europene sau alte țări care sunt recunoscute de către Organizația Mondială a Sănătății.

FPAM consideră că trebuie să rămână carantină pentru animalele importate din țările care nu satisfac cerințele sus menționate.

FPAM consideră că un sistem care cuprinde identificarea permanentă prin microcipare, vaccinare înregistrare și certificare a testelor de sânge va oferi protecție efectivă în România.

FPAM se opune exportului de animale de companie pentru a fi duse în adaposturi din Comunitatea Europeană sau alte state și care vor fi vândute pentru experimente, blană, piele, carne sau abuz sexual.

FPAM regretă problemele cauzate anumitor animale în timpul transportului și carantinei, este îngrijorată în ceea ce privește condițiile anumitor cuști pentru carantină și consideră că acestea trebuie să conțină anumite standarde de bunăstare.

3.7. Eutanasia

FPAM se opune eutanasiei la animalele sănătoase.

FPAM acceptă cu greu, că în anumite condiții eutanasia poate fi necesară și anume în cazurile privind bolile incurabile, diagnosticate de o comisie de medici veterinari, pe baza fișei de observație cu cod unic de identificare (înregistrare) și a examenelor de laborator.

FPAM continuă să lupte pentru un viitor în care omorârea animalelor să nu fie necesară. Eutanasia este impusă de cauze politice și comerciale.

Acolo unde eutanasia este iminentă aceasta trebuie realizată de către personal autorizat, utilizând metode adecvate ce nu produc durere sau suferință animalelor.

4. Educație și animale

4.1. Aspecte generale

FPAM se opune utilizării animalelor pentru educație, acolo unde este posibilă cauzarea de suferințe fizice și psihice precum și temeri nejustificate.

FPAM consideră că educația este potrivită tuturor.

Prevenirea cruzimilor și promovarea blândeții, afecțiunii, dragostei față de animale poate fi obținută prin activități educaționale, formale și informale.

FPAM consideră că animalele nu trebuie să fie ținute în adăposturi educaționale.

4.2. Școli

FPAM descurajează menținerea animalelor în școli.

FPAM consideră că bunăstarea animalelor poate fi învățată în școli fără a ține animalele închise. Studiarea unui animal în mediul său poate duce la un mic deranj al acestuia, dar la creșterea oportunității educaționale.

FPAM consideră că trebuie să existe educație, în vederea creșterii în condiții optime a animalelor, iar legislația referitoare la animale trebuie reconsiderată în dezvoltarea programelor de studiu.

Acolo unde animalele sunt ținute în școli, trebuie prevederi adecvate în ceea ce privește bunăstarea fizică și psihică a acestora. Cerințele necesare pentru bunăstarea fizică și psihică a animalelor în instituții de învățământ, sunt:

- O persoană trebuie să fie tot timpul responsabilă de bunăstarea și îngrijirea animalelor;
- Oferirea unui mediu corespunzător;
- Realizarea prevederilor pentru gospodărirea adecvată, asistență veterinară în orice moment, (în timpul cursurilor, sfârșit de săptămână și vacanțe);
- Ca orice contact între animale și copiii acestora trebuie să fie supravegheat și controlat;
- Ca stilul de viață al speciilor să fie compatibil cu ziua de școală;
- Ca toate animalele păstrate să fie protejate.

FPAM consideră că micile nevertebrate trebuie să fie studiate în habitatul natural în funcție de preferința clasei.

FPAM încurajează stabilirea „zonelor” de viață sălbatică în cadrul școlilor pentru beneficiul animalelor, în vederea încurajării studiului educațional.

FPAM se opune programelor școlare de creștere a animalelor.

Această preocupare include utilizarea mediului artificial pentru animale. Este greu să garantezi bunăstarea creșterii animalelor în cadrul condițiilor școlare și FPAM consideră că astfel de programe de studii nu promovează atitudinile responsabile pentru a avea grijă de animale.

4.3. Învățământ superior

FPAM se opune utilizării animalelor, în orice sens, care ar putea cauza durere și suferințe sau pentru care alternativele la animale nu sunt valabile.

FPAM susține completarea cursurilor cu unele cursuri de educație superioară care permite studenților să analizeze etica utilizării animalelor.

FPAM se opune, disecției pe animalele vertebrate și nevertebrate, în adăposturi educaționale.

FPAM se opune persoanelor care sunt obligate fie să realizeze, fie să privească disecția animalelor.

FPAM consideră că a lua parte sau a observa disecția poate duce la lipsă de respect sau sensibilitate în ceea ce privește viața și că metodele implicate în creșterea și omorârea animalelor utilizate pentru disecție poate duce la suferință. Dorința studenților care vor să se retragă de la cursurile unde se practică disecția trebuie respectată fără penalizare.

FPAM susține realizarea și utilizarea resurselor educaționale care oferă alternative în ceea ce privește disecția.

4.4. Experimente comportamentale

FPAM se opune experimentelor comportamentale care sunt în detrimentul bunăstării animalelor, inclusiv al nevertebratelor.

Experimentele comportamentale care expun în mod deliberat animalele la condiții mai puțin decât ideale, pot duce la o insensibilizare și reducere a respectului față de viață.

FPAM consideră că este un avantaj educațional să observi animalele în mediul înconjurător, realizând astfel un comportament normal.

4.5. Tehnologie

FPAM se opune utilizării animalelor în proiecte de tehnologie care pot provoca suferințe animalelor. Proiectele care implică intensificarea vieții animalelor și îmbunătățirea mediului înconjurător, trebuie încurajate.

5. Distracție, sport și modă

5.1. Aspecte generale

FPAM se opune producerii de durere și suferință sau omorârea unor animale în numele distracției, sportului și modei.

5.2. Animale captive

FPAM se opune oricărui grad de privare de libertate care ar putea cauza probleme sau suferință.

Capturarea, transportul și aclimatizarea animalelor cauzează stresul și suferințele, care sunt inacceptabile. Așa cum există un număr mare de animale în captivitate și creșterea, importul ulterior ar trebui interzis în majoritatea cazurilor.

Animalele trebuie să fie menținute într-un fel care este adecvat cerințelor normale biologice ale speciilor, în spațiile specifice conform mediului înconjurător, în așa fel încât să nu cauzeze durere și suferințe.

FPAM consideră că pentru unele specii acest lucru nu va fi posibil niciodată.

Adaptarea mediului înconjurător și „îmbogățirea” acestuia, pentru toate animalele captive este indicată pentru a înlătura starea de plictiseală.

FPAM se opune alimentării animalelor captive cu vertebrate ce constituie pradă vie. Conducerea grădinilor zoologice nu mai fac referire la practica de hrănire cu vietăți ca o necesitate și mulți specialiști recomandă hrănirea cu pradă moartă. Hrănirea cu pradă vie poate fi ilegală conform legii pentru protecția animalelor.

FPAM se opune locurilor cu animale sălbatice și animale de companie unde problemele legate de bunăstare sunt cauzate de supraveghere și hrănire, de lipsa de grijă și alte probleme excesive. Locurilor în care sunt deținute animale sălbatice și animale de companie sunt definite ca fiind zone pentru distracție a vizitatorilor / clienților în : adăposturi, grădini zoologice, circuri, rezervații, magazine de animale de companie, ferme, etc.,

FPAM consideră că aceste zone, în momentul în care sunt prost conduse, duc la reducerea respectului pentru viață.

5.3. Utilizarea animalelor

FPAM se opune utilizării animalelor de orice fel pentru orice formă de distracție (inclusiv grădini zoologice, circuri) în orice mediu înconjurător în circumstanțele în care iritarea sau provocarea de suferințe pot fi realizate.

FPAM se opune prezentării animalelor de orice fel, la circ, spectacole, etc.

FPAM este preocupată ca atunci când sunt folosite la realizarea filmelor, programelor de televiziune, publicitate și teatru, animalele să nu sufere sau să aibă probleme.

Animalele de la circ sunt ținute în majoritatea timpului închise, în grupuri sociale anormale, în țărcuri inadecvate - iarna și sunt transportate permanent – fapt ce cauzează probleme, stres, supărare (iritare) animalelor.

Animalele fac adesea obiectul pregătirii forțate, realizării orarului, ca și atunci când sunt expuse la ridicol și mârșăvie.

5.4. Oferirea animalelor ca premii

FPAM se opune oferirii animalelor ca premii.

Oricare ar fi condițiile pe care cel care oferă premii încearcă să le impună, acestea nu sunt potrivite pentru a asigura viitoarea bunăstare a animalelor care vor depinde de șansă mai mult decât ca rezultat al unei decizii deliberate.

5.5. Blana

FPAM se opune prinderii și creșterii animalelor pentru blană.

Prinderea și creșterea animalelor pentru blană sunt practici care produc daune iar blana este comercializată aproape în întregime ca un produs de lux.

5.6. Vânătoarea

FPAM se opune vânării de animale cu câini și alte animale.

Vânătoarea include vânătoare de nurci, căprioare, iepuri de câmp, iepuri de casă, de vulpi, urși, mistreți, căprioare, râși, etc.

FPAM se opune vânării animalelor în crescătoriilor de vânat și a complexurilor de vânătoare

FPAM consideră că „*sportul*” nu justifică faptul că induce suferință păsărilor și animalelor și de aceea **se opune vânătorii ca sport.**

FPAM se opune utilizării armelor cu aer sau săgeți în ceea ce privește împușcarea animalelor. Armele cu aer sau cu săgeți sunt arme periculoase. O lipsă a controlului adecvat în ceea ce privește producția, comercializarea și utilizarea acestora duce, datorită utilizării inadecvate, la suferința animalelor.

FPAM se opune uciderii animalelor de pradă doar din cauza faptului că sunt considerate o amenințare pentru *vânat*.

FPAM se opune utilizării armelor de foc în condițiile în care glonțul poate fi înghițit și de aici rezultă otrăvirea păsărilor de apă.

Otrăvirea păsărilor de apă cu gloanțe ingerate, a dus, în multe țări, la eliminarea acestui tip de vânătoare.

6. Cabaline

6.1. Aspecte generale

FPAM descurajează creșterea, păstrarea sau utilizarea animalelor, pentru orice scop, de către persoane care nu au posibilitatea, aptitudinile și resursele pentru a oferi bunăstarea animalelor, în orice circumstanțe.

FPAM se opune epuizării cabalinelor ca metodă de a le stăpâni.

Epuizarea, ca metodă de a stăpâni caii nu este plăcută din multe puncte de vedere.

FPAM se opune testelor cu căruțe, încărcate peste greutate, cărora li se înfrânează roțile, pentru a testa puterea de tracțiune a calului.

FPAM consideră că nu se are în vedere bunăstarea animalelor în piețe.

FPAM consideră că bunăstarea animalelor trebuie să fie primul aspect și cel mai important, pe piață.

7. Animalele de fermă

7.1. Aspecte generale

FPAM se opune tuturor formelor de gospodărie care pot aduce suferință sau durere, sau pot lipsi animalele de posibilitatea de a încuraja comportamentul natural și consideră că practicile de gospodărie trebuie să ofere un stil de viață aproape natural pentru animale.

Bunăstarea animalelor include starea mentală și fizică, iar FPAM consideră că bunăstarea animalelor implică atât condiția fizică cât și starea de bine.

7.2. Păsări de curte

FPAM se opune sistemului cuștii cu baterii, închise sau variațiilor acestui sistem, pentru producția de ouă.

FPAM este în favoarea sistemelor de așezare în cadrul cărora bunăstarea unei păsări este protejată în mod corespunzător și în cadrul căreia un cuib, zonele de „zgâriat” și stinghiile se află acolo unde este o mare densitate de păsări.

FPAM se va implica în eliminarea incubatoarelor, pentru producția de ouă, care nu contribuie la sănătatea și bunăstarea cocoșilor.

FPAM este îngrijorată de bunăstarea păsărilor în multe sisteme alternative în cadrul cărora densitatea de depozitare este la limita maximă permisă de legislația din Uniunea Europeană sau acolo unde facilitățile nu sunt adecvate în ceea ce privește stinghiile, găurile, cuiburile și managementul calității.

7.3. Vițeii

FPAM se opune utilizării tarcurilor mari pentru creșterea vițeilor cu excepția cazurilor în care aceștia trebuie să fie găzduiți în mod individual în timpul tratamentului veterinar.

FPAM recomandă utilizarea sistemelor deschise de adăpostire sau a celor exterioare cu o densitate de cazare care să permită mișcarea liberă și exprimarea unui comportament normal.

FPAM consideră că vițeii trebuie să primească o dietă care să permită o dezvoltare fiziologică normală și sănătate și se opune utilizării dietelor din care au fost excluși nutrienții necesari.

7.4. Piețe de vite

FPAM este preocupată de comercializarea pe piață a animalelor.

FPAM consideră că toate animalele de fermă care sunt trimise la sacrificare și/sau sunt transferate între crescătorii, trebuie să fie utilizate în mod uman și fără stres, cât mai mult posibil. FPAM se opune comercializării animalelor, destinate pentru sacrificare, în piețele de animale.

FPAM este preocupată de condițiile de viață datorită faptului că acestea impun adesea cerințe adiționale de încărcare – descărcare, timp crescut între perioadele de hrănire, accesul restricționat la apă, expunerea crescută alături de alte animale și de aceea boala și stresul constituie condiții generale a situațiilor din piețe.

Aceste probleme se vor accentua dacă sunt utilizate persoane nepregătite pentru a se ocupa de animale.

FPAM consideră că acolo unde este posibil, toate animalele trebuie să fie transportate fie direct de la fermă la fermă sau direct de la fermă la abator.

7.5. Porcii

FPAM se opune creșterii porcilor acolo unde nu sunt întrunite condițiile normale de creștere. Paiele și materialele similare vor fi utilizate pentru a reduce rănirea și pentru a elimina unele anomalii comportamentale.

FPAM se opune înțârcării purcelușilor care ar putea avea atât probleme comportamentale cât și de sănătate.

Porcii sunt activi, inteligenți și curioși. Bunăstarea poate fi realizată în mod adecvat în sisteme interne și externe, cu condiția ca acestea să fie realizate la un nivel înalt și să se afle într-un mediu care să respecte cerințele comportamentale. Din nefericire, mulți porci sunt crescuți în condiții care au ignorat necesitățile acestora.

7.6. Programe de creștere a animalelor

FPAM se opune creșterii sau programelor de creștere a animalelor care induc sau ar putea induce suferința mamei și progeniturii.

Creșterea deliberată a animalelor de fermă care încurajează lărgirea mușchilor, în mod particular a picioarelor din spate, care pot duce la un canal restricționat pentru naștere și vițeii mari, împiedică nașterea acestora și duce la multiple nașteri prin cezariană.

FPAM recunoaște că utilizarea bovinelor pentru a selecta felul vițeilor prin însămânțări (inseminări) artificiale (fără transfer de embrioni) și a vacilor, poate avea un rol pozitiv în soluționarea problemelor de bunăstare întâlnite în prezent în industria zilnică și are rezultate pozitive.

FPAM se opune selecției animalelor pentru creșterea accelerată în cazul în care ar putea împiedica activitatea normală și poate cauza defecte metabolice sau ale scheletului, schiopătat cronic și durere.

7.7. Sisteme de producție

FPAM consideră că ar trebui construite noi clădiri, sau clădirile existente să fie modificate și adaptate astfel în cât să permită creșterea și respectarea cerințelor de bunăstare, inclusiv precauții privind focul.

Podelele cu șipci nu sunt potrivite pentru animalele cu copite despicate. Niciun animal nu trebuie să fie găzduit în permanență pe podele cu șipci și toate trebuie să aibă acces la o zonă solidă.

FPAM consideră, în mod particular, în cazul administrării vitelor și oilor, trebuie acordată o atenție specială problemelor cu picioarele.

FPAM se opune mutilării animalelor de fermă.

FPAM se opune castrării purcelușilor sau mieilor destinați uciderii, înainte de a atinge maturitatea sexuală; tăierii cozilor purceilor, cu excepția motivelor veterinare și tăierea ciocurilor la păsări, cu excepția cazurilor în care nu există nicio alternativă pentru a preveni ciugulirea penelor sau canibalismului.

FPAM consideră că aceste probleme pot fi adesea reduse printr-o bună administrare și sprijină cercetarea non-abuzivă pentru a ajuta la găsirea unor soluții prin care aceste mutilări pot fi evitate.

FPAM se opune dezvoltării sistemelor de creștere pentru speciile non domestice, (ex: struții) care implică suferință.

FPAM observă cu îngrijorare dezvoltarea creșterii struților și al altor specii de animale ce nu sunt crescute în mod tradițional în România.

O astfel de dezvoltare ridică probleme în ceea ce privește bunăstarea animalelor implicate în mediul înconjurător, la care nu se pot adapta. De când multe dintre specii au un trecut semnificativ în ceea ce privește domesticirea, există probleme serioase în ceea ce privește cooperarea cu situațiile de fermă.

FPAM se opune hrănirii forțate a găștelor și rațelor pentru a produce „foie gras”, creșterii intensive a cerbilor care nu au acces la pășuni vara, adunarea coarnelor de cerb, de la cerbii vii și creșterii iepurilor din cuști din sârmă. Adunarea coarnelor de cerbi este ilegală dar se desfășoară pe scară largă în scopuri comerciale.

7.8. Transport

FPAM susține că, datorită stresului inevitabil și suferinței cauzate animalelor pentru consum, în timpul transportului, toate animalele trebuie să fie sacrificate cât mai aproape posibil de punctul de producție.

FPAM consideră că niciun transport de animale pentru consum destinate sacrificării nu trebuie să dureze mai mult de 8 ore. Perioada transportului începe din momentul în care primul animal este încărcat până în momentul în care este descărcat ultimul animal.

FPAM consideră că întărirea legislației din România sau UE este vitală pentru implementarea adecvată și sprijinul realizării scopului.

FPAM susține stabilirea unei proceduri formale de certificare pentru conducătorii autovehiculelor implicate în transportul rutier de animale. Astfel de certificări ar trebui, pe lângă deținerea unei autorizații de transport de animale să se bazeze pe deținerea și aplicarea de către șoferi a unor cunoștințe adecvate privind bunăstarea și protecția animalelor în timpul transportului.

7.9. Sacrificarea

FPAM se opune sacrificării animalelor fără a transforma acel animal în unul insensibil la durere și stres, până când intervine decesul.

FPAM consideră că teama ar trebui să fie menținută la un nivel minim înainte de sacrificare.

Toate animalele sacrificate în abatoare sau într-o curte trebuie să fie:

- Sacrificate imediat prin intermediul unui instrument acționat mecanic (asomare);
- Să nu se folosească sacrificarea prin electrocutare;
- Să fie sacrificate sau ucise prin alte mijloace menționate într-un regulament cuprins în lege, cu condiția ca aceste animale să fie din nou insensibile la durere până când intervine decesul.
- Sacrificarea animalelor în curți, pentru uz personal, trebuie făcută de către personal autorizat și cu echipamente adecvate.

Toată carnea obținută de la animalele omorâte în acest fel trebuie etichetată în mod exact.

Datorită temperamentului lor, speciile ce nu sunt domestice cum ar fi struții, nu sunt supuse transportului sau utilizării în cadrul sistemelor de abatoare autorizate. FPAM susține pregătirea adecvată a *măcelarului* și introducerea unui sistem autorizat bazat pe completarea cursurilor de instruire împreună cu toată practica necesară.

Suferința este cauzată animalelor prin uciderea grăbită sau prin supunerea acestora la șocuri.

FPAM consideră că toate abatoarele trebuie să aibă un ofițer responsabil cu bunăstarea animalelor, în ceea ce privește pregătirea, supravegherea și implementarea prevederilor bunăstării și protecției animalelor.

FPAM se opune utilizării metodelor crude de a prinde, vinde și ucide homarii, crabii, raci, caracatițele pentru hrană. (restaurante cu specific)

Există o evidență științifică ce indică faptul că aceste creaturi sunt capabile de suferință. Omorârea prin aruncarea animalelor vii în apă fierbinte este considerată de FPAM ca fiind crudă. În ciuda cercetărilor științifice extinse, nicio altă metodă de ucidere nu a fost încă realizată, pe care FPAM să o recomande ca nefiind crudă.

FPAM consideră că animalele de fermă care vor fi omorâte din cauza rănilor fizice sau a bolilor trebuie să fie eutanasiate pe loc, fără întârziere, de către persoane competente.

FPAM susține ca persoanele implicate în utilizarea și îngrijirea animalelor și care pot fi în situația de a decide și eutanasia un animal trebuie să fie medici veterinari cu atestat de liberă practică.

8. Animale de laborator

8.1. Durere și suferință în experimente

FPAM se opune experimentelor sau procedurilor care cauzează durere, suferință fizică sau psihică, stres sau durere de durată.

Experimentele pe animale în România ar trebui să fie controlate prin legi speciale și verificări periodice.

Procedurile pot fi realizate numai după autorizarea de către un Departament Central și FPAM, iar beneficiile lucrării propuse trebuie cântărite în comparație cu costurile privind suferințele la care sunt supuse animalele implicate înaintea eliberării licenței.

Este important ca, atâta timp cât animalele continuă să fie utilizate, să fie realizate toate eforturile posibile pentru a preveni suferința. Anestezia sau alte forme de analgezic sunt esențiale pentru eliminarea durerii, dar singure nu constituie soluții satisfăcătoare în ceea ce privește problemele de bunăstare cum ar fi: teama, foamea, plictiseala, izolarea socială și alte forme de suferință. Problema complexă în ceea ce privește prevenirea durerii și reducerea suferinței, trebuie ținută sub control de către responsabilii cu autorizarea și realizarea experimentelor în cadrul legislației din România.

8.2. Experimente ce nu sunt necesare

FPAM se opune experimentelor pe animale care implică repetiții ce nu sunt necesare, sfârșit științific sau tehnici pentru care alternativele satisfăcătoare ce nu utilizează animalele au fost deja realizate.

Legile care controlează cercetarea pe animale atât în România cât și în Uniunea Europeană declară că animalele vii nu trebuie utilizate în experimente dacă există o alternativă potrivită care să poată obține aceleași rezultate și acest lucru este corect atunci când elementele de reglementare au o viziune științifică.

FPAM consideră că procesul de dezvoltare și acceptare pentru metode alternative trebuie expuse astfel ca guvernele și industria să fie mai pregătite pentru a înlocui experimentele pe animalele cu metode alternative.

FPAM se opune utilizării animalelor în testarea substanțelor ce nu sunt esențiale, cum ar fi cosmeticele și produsele de toaletă, produsele ce nu sunt medicale cum ar

fi chimicalele de grădină, pesticidele, produsele de întreținere a casei și aditivii pentru mâncare.

8.3. Alternative

FPAM susține dezvoltarea tehnicilor care vor rezulta la înlocuirea, reducerea sau rafinarea experimentelor pe animale.

FPAM consideră ca fiind un avantaj orice tehnică ce va înlocui complet utilizarea animalelor, va reduce numărul utilizat și va reduce suferința sau va îmbunătăți bunăstarea animalelor de laborator.

Exemple ale tehnicilor de înlocuire includ celulele, țesuturile și culturile de organe, utilizarea țesuturilor umane și a voluntarilor umani, utilizarea tehnologiei video și a celei interactive pe computer. Astfel de acțiuni necesită o mare implicare și sprijin din partea Guvernului, științei și industriei. Acest lucru nu cuprinde scopul pe termen lung al FPAM în ceea ce privește înlocuirea completă a animalelor în laboratoare cu tehnici alternative.

FPAM este preocupată de faptul că animalele de laborator trăiesc adesea în condiții restrictive și promovează îmbogățirea mediului înconjurător pentru toate animalele care includ atât buna cantitate și calitate a spațiului pentru a le permite să se exprime comportamental natural.

8.4. Aspecte legislative și etice

FPAM consideră că este de o importanță vitală ca toate protocoalele experimentale noi și testările să facă obiectul revizuirii etice extinse.

FPAM acceptă stabilirea procesului etic local de revizuire pentru toate cercetările, creșterea și facilitățile de furnizare și consideră că este esențial ca acestea să conțină o reprezentare adecvată atât a membrilor independenți, a specialiștilor cu bunăstarea cât și ca procesul experimental să fie cât mai transparent.

FPAM consideră că trebuie să fie disponibile mai multe informații în ceea ce privește cercetarea, procedurile și suferința implicată și procesul de autorizare.

FPAM consideră că pregătirea necesară, nu doar tehnicile care vor fi utilizate și recunoscute și scutirea de suferință și durere (inclusiv analgezice, anestezia și eutanasia), dar și aspectele etice în vederea utilizării animalelor, trebuie să aibă loc înainte de emiterea licențelor.

FPAM se opune utilizării, în laboratoare, a animalelor sălbatice captive și a altor specii.

FPAM se opune utilizării maimuțelor în laboratoare.

Maimuțele au un comportament complex și nevoi sociale care nu pot fi satisfăcute în mod adecvat în condițiile de laborator.

FPAM consideră ca cercetările ce utilizează diverse specii trebuie reglementate prin legi speciale.

8.5. Furnizarea animalelor de laborator

FPAM se opune importului și exportului de animale de laborator, în mod special primate non umane.

În timp ce animalele continuă să fie utilizate în proceduri, FPAM ar dori, atunci când este posibil, investigarea posibilității reîntoarcerii animalelor de laborator, de îndată ce au fost eliberate, în urma unei verificări.

FPAM acceptă faptul că s-ar putea ivi dificultăți dar consideră că acolo unde animalele sunt capabile să accepte o nouă viață, trebuie luată în considerare.

9. Animale sălbatice

9.1. Considerații generale

FPAM se opune, în principal, preluării sau omorării animalelor sălbatice, sau inducerii suferinței în ceea ce le privește.

FPAM țintește protejarea animalelor sălbatice de orice formă de suferință și dorește ca acestora să li se ofere o atenție specială, în cadru legal.

9.2. Otrava

FPAM se opune utilizării otravei care cauzează suferința animalelor și este îngrijorată de utilizarea răspândită a substanțelor chimice în domeniul agricol (pesticide) și comercial care sunt letale animalelor domestice, sălbatice și de fermă.

9.3. Conservarea și mediul înconjurător

FPAM este preocupată de bunăstarea tuturor animalelor sălbatice și deplânge schimbările realizate de oameni, în mediul înconjurător (defrisări, poluări, etc), ce ar putea aduce suferință animalelor sălbatice.

Schimbările în mediul înconjurător pot include interferențe cu sau distrugerea directă a reședințelor (ex: eliminarea tufișurilor, distrugerea lacurilor sau incendierea miriștilor, stufărișului). Poluarea terenurilor, a aerului sau a apei cu ajutorul substanțelor chimice sau al deșeurilor, etc. pot cauza suferință directă pentru viața sălbatică și au un efect negativ direct asupra mediului înconjurător.

9.4. Comerțul cu animale sălbatice

FPAM se opune comerțului cu animale sălbatice și celui cu produse derivate din animale sălbatice și acolo unde poate fi cauzată suferința.

Animalele exotice, inclusiv cele pe cale de dispariție sunt comercializate din diverse motive cum ar fi utilizarea în cadrul experimentelor, păstrarea acestora în grădini zoologice sau ca animale de companie.

Opusul se bazează pe evidența că acest comerț cu animale sălbatice cauzează stres, suferință și deces unui număr mare de animale și este, în majoritatea cazurilor, împotriva principiilor de conservare.

9.5. Reabilitarea vieții sălbatice

FPAM consideră că, în majoritatea cazurilor, animalele sălbatice trebuie ținute și tratate în clinici veterinare și în centre de salvare unde se consideră că există o bună șansă ca acestea să fie reabilite cu succes, înapoi în viața sălbatică.

Acolo unde se consideră că un animal nu poate supraviețui, sau va rămâne permanent inactiv, atunci trebuie să fie eutanasiat cât mai repede posibil pentru a evita suferința ulterioară. Excepția de la această politică poate fi considerată acolo unde calitatea vieții animalelor într-un mediu captiv sau semi-captiv poate fi asigurat.

10. Politici de mediu

Politica de mediu, este una dintre cele mai complexe politici comunitare, în special datorită caracterului său trans-sectorial și al interferenței directe cu creșterea economică, se confruntă cu un set de probleme specifice. Adesea, ele decurg din încercarea de a balansa interesele economice cu cele de mediu și de a le transforma din interese contradictorii în interese complementare. Se creează astfel situații în care apar false probleme dar care sunt de fapt efecte benefice ale politicii comunitare de mediu.

10.1 Obiective

FPAM are ca obiective politici de mediu ale UE transpuse în fapt în România în ceea ce privește:

- conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului;
- protecția sănătății umane;
- utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale;
- promovarea de măsuri la nivel național în vederea tratării problemelor regionale de mediu și nu numai;

FPAM este de acord cu perspectiva privind dezvoltarea durabilă prin:

- menținerea generală a calității vieții;
- menținerea accesului continuu la rezervele naturale;
- evitarea compromiterii pe termen lung a mediului;
- creșterea nivelului de educație și conștientizare a populației în spiritul protecției mediului;
- înțelegerea dezvoltării durabile ca acea dezvoltare ce răspunde nevoilor prezentului, fără a afecta capacitatea generațiilor viitoare de a răspunde propriilor lor nevoi.

10.2 Direcții de acțiune

- *schimbarea climatică și încălzirea globală* - are ca obiectiv reducerea emisiei de gaze ce produc efectul de seră cu 8% față de nivelul anului 1990 (conform protocolului de la Kyoto);
- *protecția naturii și biodiversitatea* - are ca obiectiv îndepărtarea amenințărilor la adresa speciilor pe cale de dispariție și a mediilor lor de viață în Europa;
- *sănătatea în raport cu mediul* - are drept obiectiv asigurarea unui mediu care să nu aibă un impact semnificativ sau să nu fie riscant pentru sănătatea umană;
- *conservarea resurselor naturale și gestionarea deșeurilor* - are ca obiectiv creșterea gradului de reciclare a deșeurilor și de prevenire a producerii acestora;
- *propunerile legislative majore* trebuie să includă o evaluare a potențialelor costuri și beneficii economice, sociale și de mediu; programele comunitare de cercetare și dezvoltare trebuie să se axeze mai mult pe dezvoltarea durabilă;

10.3 Strategii

1. *combaterii efectelor negative ale poluării aerului asupra mediului și sănătății umane* - calitatea aerului;

2. *protecția solului;*
3. *mediul urban – strategie ce are deja identificate patru teme prioritare în sensul dezvoltării durabile, prin influența lor asupra evoluției mediului în spațiul urban: transportul urban, gestionarea urbană durabilă, domeniul construcțiilor și urbanismul/arhitectura urbană.*
4. *utilizarea pesticidelor în contextul dezvoltării durabile prin:*
 - a. *minimizarea riscurilor la adresa sănătății și mediului rezultate din utilizarea pesticidelor;*
 - b. *îmbunătățirea controlului asupra utilizării și distribuției pesticidelor;*
 - c. *reducerea nivelului substanțelor dăunătoare active prin înlocuirea lor cu alternative mai sigure;*
 - d. *încurajarea obținerii de recolte fără utilizarea pesticidelor;*
 - e. *stabilirea unui sistem transparent de raportare și monitorizare a progresului, inclusiv dezvoltarea de indicatori adecvați;*

11. Acțiuni Internaționale

FPAM aprobă și acceptă principiile enunțate în Declarația Universală a Drepturilor Animalelor și politicile de mediu ale UE.

În cadrul Organizației Comerțului Mondial (WTO), FPAM consideră că regulile simple ale comerțului trebuie să permită unei țări implementarea măsurilor pentru a asigura faptul că standardele de bunăstare nu sunt subminate de importurile comerciale realizate în cadrul standardelor scăzute.

Transpunerea, în cea mai mare parte, a acquis-ului comunitar privind bunăstarea animalelor și protecția mediului în legislația națională.